Să luăm seama!

Să luăm seama!

Era în anul 1945. Într-o zi, un avion american a aruncat manifeste deasupra Hiroshimei. În manifeste, oamenii erau avertizaţi să părăsească oraşul. Poliţia militară a interzis oamenilor să citească manifestele şi a ordonat să fie strânse şi predate autorităţilor.”Este o capcană pe care încearcă să ne-o întindă diabolicii de americani şi sălbaticii de englezi”, li se spunea oamenilor. De altfel, ordinul de a nu citi manifestele nu avea niciun rost. Oamenii credeau cu atâta tărie în neînfrângerea Japoniei, încât nu le-ar fi dat crezare chiar dacă ar fi citit. O, dacă ar fi crezut oamenii cele scrise în manifeste, dezastrul din august 1945 nu ar fi fost aşa de mare în victime omeneşti!

Cât de necugetat este gîndul de a nu da crezare avertismentelor cu privire la mântuirea sufletului! Biblia ne avertizează în acest sens, iar viaţa de toate zilele adevereşte acest adevăr. Chiar şi marele înpărat David a spus odată:”Iată că zilele mele sunt cât un lat de mână”. Trecerea noastră din viaţă sau încheierea timpului de har se poate produce într-o clipă. Atunci nimeni nu se va mai putea întoarce la Dumnezeu, nimeni nu va mai putea primi iertarea păcatelor prin credinţa în Isus Hristos.Să luăm seama!